

אגרת הקדש

ובזה

יובן היות המצות במל' ה' של שם הוי' והתורה בז"א
וא"ו של שם הוי'. הגם שלמעלה בא"א המצות הן
בגולגלתא בלבנונית היא האורחא דבפלגותא דשערי
דמתפלגא לתרי"ג אורחין דאורייתא שבז"א ושרש
התורה דנפקא מח"ע הוא במו"ס דא"א והיינו החכמה
דטעמי המצות אלא שהוא כחותם המתהפך ונעוץ
תחלתן בסופן הוא כח הא"ס ב"ה לברוא יש מאין
ולא ע"י עילה ועלול שיהיה העלול מוקף מעילתו
ובטל במציאות רק יהיה היש דבר נפרד מאלקות
בכדי שיהיה המאציל ב"ה מלך על כל הנפרדים ע"י
שיקיימו מצותיו שיצוה עליהם וסוף מעשה במחשבה
תחלה ולכן אמרו בירושלמי ולית ליה לר"ש שמפסיק
ללולב וכו' וכל הלומד שלא לעשות נוח לו שנתהפכה
שלייתו ע"פ וכו' כי השליא נוצרה תחלה מהטיפה
והיא לבדה היתה עיקר הולד עד מ' יום שהתחילה
צורת הולד. וככה המצות הן עיקר התורה ושרשה
הגם שהמצוה היא גופנית והתורה היא חכמה רק
שזה בחיצוניות וזה בפנימיות וכדלקמן.